

Unibertsitatea

ULA IRURETAGOIENA

EHUko irakasle izateagatik, hitzaldiak emateko gonbitea jaso dut maiz. Sarri, musutruk edo ordainsari baxuen truke. Irakasle izateagatik suposatu dute soldata duin eta egonkorra nuela. Inork ez dit lan-egoeraz galdetu. Nik ez dut ahoa ireki.

Unibertsitatean profesional eta irakasle lanak elkarrekin eramateko kontratu zehatz bat dago, elkartu-irakaslea. Urtero berrizatzen da eta hiru urtero plaza lehiaketara ateratzen da. Ezegonkorra eta langabezia eskubiderik gabea da.

Espainiako Estatuak unibertsitatei buruzko lege berri bat onartu du (USLO), Euskal Herriko unibertsitateetan eragina izango duena. Eragin esparru handi bat elkartu-irakasle kontratuetan egongo da, egonkor egiteko helburuarekin. Baina horretarako, lanaldi orduak murriztuko ditu, eta proportzio horretan, baita soldatak ere. EHUko elkartu-irakasleen herena arkitektura eskolan biltzen da. Oraindik ez da argitu gurean legea nola aplikatuko den. Laguntzailer-doktore kontratuak sortuko ditu elkartu-irakasle doktoreentzat, baina ez denontzat seguraski. Berregituraketak diru-partida bat eskatuko du, baina legeak ez du esaten nola lortuko den finantzaketa berria.

Estatuko arkitekto elkartu-irakasleen txat bat osatu da. Hainbat fakultatetan egoera oso larria da elkartu-irakasle kopuru altuagatik eta grebak egin dituzte. Aldaketa honek arkitektura unibertsitatearen irakas-kuntzan irakurketa zehatz bat du: profesionalen figura ahuldu egingo da, akademikoaren alde. Medikuntzan zabal onarturik dago ezin dela esperientzia profesionalik gabe irakaskuntza eskaini, zirujiaren funtsa helarazteko operazio-gelan egon izana beharrezkoa dela alegia. Baina egurrezko egitura baten aurrean, ez da berdin ulertzen.

Arkitektura irakaskuntzak bietatik eraman behar du ikasgelara; hausnarketa politiko-filosofikoa eta praktikaren eskarmentuak ekartzen duen jakintza partikularra, esperientzia akumulatua bakarrik eskuratu daitekeena. Bakoitzetik zenbateko proportzioan, eztabaidarako gaia da, urrutitu gaudela horretarako. ●

COMUNIDADBARATZ

Eskolarik ez, liburutegi duinik gabe

MIKEL GARCIA IDIAKEZ

Irakurtzen dutena ulertzeko zailtasunak dituzte gazteek, azken kanpo-proben arabera. Ezinbestean dator galdera: irakurtzeari eta irakurzaletasunari nahikoa garrantzi eta denbora ematen al diegu etxean eta eskolan? Eskoletako liburutegiek ba al dute izan behar luketen zentraltasuna? Liburu (interesgarri)z betetako apalak, ikasgelak eta liburutegiak al ditugu gure ikastetxeetan?

PIRLS nazioarteko kanpo-probaren arabera, irakurtzen dutenaren ulermena okerrera egiten ari da azken urteotan, 10-11 urte inguruko haurrengan. Nafarroa Europar Batasunaren batez bestekotik behera geratu da proba horretan, eta EAE aurten ez da aurkeztu, baina aurreko proban ez zituen emaitza onak atera. Aste berean, manifestua kaleratu dute Espainiako Estatuak hainbat akademikok, tartean Hego Euskal Herriko unibertsitatekoek: eskoletako liburutegiak berreskuratzea eta dinamizatzea eskatzen diote administrazio publikoari, plataforma digitaletako irakurzaletasunak ez dezatela paperezko liburutegia ordezkatu (aberastu baizik), ezagutza eta informaziorako sarbide izugarria direlako liburutegiak, eta denentzako direlako gainera, egoera sozio-ekonomikoa dena delakoa.

Eskolako liburutegiak ez ditugula behar bezainbeste zaintzen adierazi zigun Parean elkarteak: "Eusko Jaurlaritzako Hezkuntza Saila bera da liburutegien aldeko apusturik egiten ez duena: lehen, eskola guztietan zegoen liburutegi arduraduna eta leku batzuetan jardunaldi osoko lanaldia izaten zen, baina hori poliki-poliki desagertzen joan da".

Zure herriko ikastetxeek ba al dute liburutegia? Duina al da, leku atsegina, liburu eskaintza zabala duena? Ba al dago norbait nahikoa denbora eskaintzen diona liburuak ekartzeari, aukeratzeari, aholkatzeari...? Ikasgelak liburuz betetako espazioak al dira oraindik? Eta etxeko pasillo, egongela eta logelak?

Behin istorio interesgarri betetako apalak eskura ditugula, irakurzaletasuna sustatzeko gakoak ez dira sekretua: haurrak berak liburuak eta gaiak aukeratzea, elkarri gomendatzea, eskolan eta etxean patxadaz irakurtzeari denbora eskaintzea (isilean, ozen, bakarka, elkarrekin, taldean, zalantzak eta inpresioak partekatzen...), eta jakina, helduok ere irakurzaletasunari eustea, nekez transmitituko baitugu irakurketarako pasiorik, guk geuk gozatzen ez badugu. ●